

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

datum 27 mei 2015

Betreffende wetsvoorstel:

34059

Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Algemene wet bestuursrecht in verband met vereenvoudiging en digitalisering van het procesrecht

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 26 mei 2015 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel IV

9 (Oskam) over een wetsevaluatie

Zoals door de CDA-fractie ook in het verslag van de Wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met vereenvoudiging en digitalisering van het procesrecht in hoger beroep en cassatie (Kamerstukken 34 138) is aangegeven, ontbreekt in beide wetsvoorstellen een evaluatiebepaling. Hoewel ten aanzien van het digitaliseringsproject KEI, welk project in de praktijk uitvoering moet geven aan beide wetsvoorstellen, de Tweede Kamer geregeld zal komen te spreken met de Minister over de voortgang hiervan, lijkt ondergetekende een evaluatiebepaling in het algemeen van belang. Onderhavig wetsvoorstel (en ook) het eerder genoemde wetsvoorstel dat thans aanhangig is bij de Tweede Kamer (34 138) kent een aantal inhoudelijke doelstellingen. De regering formuleert op p. 13 van de memorie van toelichting onder meer de

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 27 mei 2015

blad 2

vereenvoudiging van het burgerlijk procesrecht, de harmonisering van het burgerlijk procesrecht en het bestuursprocesrecht alsmede het versterken van de regiefunctie van de rechter, met het oog op een efficiënter verloop van de procedure. Mede dat laatste spreekt ondergetekende zeer aan. Daarom verbaast het hem ook enigszins dat de regering heeft aangegeven dat onderzoek na verloop van tijd of deze doelstelling (de versterking van de regierol van de rechter) ook daadwerkelijk is gerealiseerd, niet noodzakelijk zou zijn. Ondergetekende is een andere mening toegedaan en lijkt toetsing van de beoogde doelstellingen na enkele jaren, zeker wanneer een financieel omvangrijk project hiervoor de basis moet leggen, niet meer dan logisch.

Aangenomen. Voor: PVV, de Groep Bontes/Van Klaveren, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, de VVD, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, Van Vliet, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel N

8 (Oskam) over maximalisering van de oproeptermijn naar 3 in plaats van 6 maanden

De regering heeft de termijn voor het verschijnen van de verweerder na informele oproeping gewijzigd ten opzichte van het conceptwetsvoorstel van maximaal zes weken naar maximaal zes maanden. Deze maximalisering van de oproepingstermijn is nieuw ten opzichte van de huidige praktijk, waarin geen grens is gesteld aan de termijn waarop gedagvaard kan worden. Ondergetekende acht dit met de regering van belang vanuit de gedachte dat als men een beroep op de rechtspraak doet, er wel enige grens gesteld mag worden aan de termijn waarop het duidelijk zal zijn of de zaak op tegenspraak zal worden gevoerd, dat er een verstekvonnis gewezen moet worden of dat die zaak wordt ingetrokken. Ondergetekende acht de gewijzigde termijn van een halfjaar daarbij wel dusdanig v er afliggen van de oorspronkelijk gekozen termijn van maximaal zes weken. De reden voor deze wijziging is dat met name de advocatuur een langere termijn wenst om met de tegenpartij te onderhandelen. Ondergetekende begrijpt dit, echter acht met het oog op bovengenoemde gedachte drie maanden hiervoor afdoende. Het zetten van druk op de onderhandelingen door de verweerder op te roepen in een zaak te verschijnen kan een effectief middel zijn voor de advocatuur, echter ondergetekende is van mening dat bevorderd dient te worden dat partijen idealiter zoveel mogelijk zonder juridische pressie tot een overeenstemming zouden moeten komen. Over het algemeen kan worden gesteld dat dit de verhoudingen tussen beide partijen méer ten goede komt dan door de dreiging van een rechtszaak en ook onnodige juridisering voorkomt. Ondergetekende is van mening dat een oproepingstermijn van drie maanden daartoe een positievere prikkel biedt voor zowel eiser als verweerder dan het vooruitzicht dat een halfjaar «gerekt» kan worden een van beide partijen.

Verworpen. Voor: CDA en 50PLUS.

datum 27 mei 2015

blad 3

Artikel I, onderdeel N

Artikel II, onderdeel R

10 (Helder) waarmee de rechter de gevallen waarin hij de termijn van zes weken overschrijdt dient te motiveren.

In het wetsvoorstel wordt de rechter gebonden aan termijnen waarbinnen de behandeling ter zitting moet plaatsvinden en waarbinnen een uitspraak moet volgen. In civiele procedures volgt na de mondelinge behandeling binnen zes weken een uitspraak, tenzij dit door bijzondere omstandigheden niet van een rechter kan worden verlangd (artikel 30q Rv). Het bestuursrecht bevat een vergelijkbare regeling (artikel 8:66 Awb). Aangegeven wordt dat de termijn van zes weken niet in alle gevallen haalbaar zal zijn, gezien de grote diversiteit in omvang en complexiteit van zaken en de fluctuatie in de instroom van zaken. De rechter moet partijen bij de verlenging van de termijn informatie verstrekken over de datum waarop de uitspraak in dat geval gedaan zal worden. De overschrijding van de termijn zelf hoeft echter niet gemotiveerd te worden.

Dit amendement strekt ertoe de rechter de gevallen waarin hij de termijn van zes weken overschrijdt, te motiveren. Indiener begrijpt dat termijnen niet altijd gehaald kunnen worden, maar is wel van mening dat het wenselijk is dat de reden voor de overschrijding duidelijk is voor procespartijen. Een gerechtelijke procedure is voor velen in de regel bezwaarlijk en naar de uitspraak wordt dan ook uitgekeken. Na het oordeel van de rechter kunnen procespartijen het proces in beginsel afsluiten. Bovendien sluit motivering van overschrijding van termijnen aan bij het streven van dit wetsvoorstel naar een toegankelijker rechterlijke macht en de modernisering van de rechtsgang in het burgerlijk recht en het bestuursrecht.

Verworpen. Voor: PVV, Groep Bontes/Van Klaveren, CDA, ChristenUnie, SGP, Houwers, Klein, 50PLUS, GroenLinks, de PvdD en de SP.

Moties

11 (Oskam en Van Nispen) over niet op de Rechtspraak afwentelen van de kosten van de vertraging

Verworpen. Voor: CDA, de ChristenUnie, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, D66, GroenLinks, de PvdD en de SP.

12 (Oskam) over het zes maanden later implementeren van het KEI-project

Aangenomen. Voor: PVV, de Groep Bontes/Van Klaveren, het CDA, de ChristenUnie, de SGP, de VVD, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, Van Vliet, D66 en de PvdA.

13 (Van Oosten c.s.) over efficiencyvoordelen bij het digitaliseringsproces

Aangenomen. Voor: ChristenUnie, de SGP, de VVD, Houwers, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, 50PLUS, Van Vliet, D66, GroenLinks, de PvdA, de PvdD en de SP.